

Vloggen zorgt voor (h)erkenning

Een vlog of videoblog. Het kan voor mensen met een handicap een middel zijn om anderen mee in hun wereld te nemen. De (zelf)acceptatie die hieruit kan resulteren is heel waardevol, al mag men niet blind zijn voor de risico's.

TEKST: PETER VAN DYCK

Het was knap en moedig wat June Eyer in oktober 2017 in een vlog op YouTube deed. Het elfjarig meisje uit Mariakerke had reacties gekregen over de handicap aan haar handen – ze heeft syndactylie, een aandoening waarbij vingers of tenen aan elkaar vast zitten. Mensen vroegen zich af wat er met haar gebeurd was en gaven aan dat ze medelijden met haar hadden. Dat is niet nodig, vertelt June in het begin van het korte filmpje. "Ik ben er ook nooit mee gepest geweest. Ik ben gewoon zo geboren, ik kan er niets aan doen."

NIET ALLES DELEN

Sonja Heijkamp, die trainingen mediawijsheid in de zorg geeft, ging in Nederland actief op zoek naar YouTubers met een verstandelijke handicap. "Sommige voorbeelden die ik vond, zijn heel open over hun handicap en schamen zich nergens voor, maar anderen benadrukken hun handicap liever niet", is haar ervaring. Je online uiten houdt voor iedereen risico's in, je staat bloot aan kritiek en cyberpesten. Mensen met een handicap zijn echter extra kwetsbaar. De kans bestaat dat volgers gaan lachen

raad om met hun cliënten goede afspraken te maken over wat je al dan niet kunt tonen. Als iemand bijvoorbeeld over zijn dagbesteding wil vertellen, is dat prima. "Dat vind ik zo knap aan Patje", zegt Sonja. "Hij laat zien hoe het is om te leven met een lichte verstandelijke handicap. Hij kan heel goed uitleggen tegen welke problemen hij zoal aanloopt. Dat je mensen via een vlog mee kunt nemen in je wereld is zeker een meerwaarde." YouTubers die zonder complexen over hun handicap vertellen, zorgen ook voor herkenning bij lotgenoten. Eigenlijk zeggen ze: je bent niet de enige.

“ YOUTUBERS DIE ZONDER COMPLEXEN OVER HUN HANDICAP VERTELLEN, ZORGEN OOK VOOR HERKENNING BIJ LOTGENOTEN.

Waarop ze haar rechterhand in beeld brengt, met slechts twee vingers en zonder nagels. Aan haar linkerhand heeft ze helemaal geen vingers. Ze zegt trots te zijn dat ze er toch alles mee kan doen. Toen ze na een operatie die linkerhand kon buigen en een tennisbal kon vasthouden, was June heel blij. Aan het einde van de video zegt ze dat ze het helemaal niet raar vindt om dit uit te leggen. June's mama Vanessa staat volledig achter de videoblog. "June maakte de video helemaal uit eigen beweging. Voor mij is haar zelfacceptatie heel belangrijk, dat mag weleens aandacht krijgen", vertelde ze in de krant.

met je handicap. Sonja Heijkamp verwijst naar het kanaal 'Dagen van Patje'. "Er zijn mensen die lullig doen over je handicap, daar moet je mee om kunnen gaan", bekende maker Patje aan Sonja.

JE BENT NIET DE ENIGE

Tijdens haar trainingen aan professionals in de zorg benadrukt Sonja dat het belangrijk is de jonge mensen met een handicap zelfkritiek bij te brengen. "Ik vind niet dat je schaamteloos alles met vreemden moet delen. Ik hoor van begeleiders dat ze zich daar zorgen om maken, en terecht." Ze geeft begeleiders de

Info:

Het YouTube kanaal van Patje vind je op Youtube met de zoekterm 'Dagen van Patje'.

Ook interesse om te vloggen? Online training kun je volgen bij www.mediawijs.be